

ເຈ້ຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພະຍາດຕິດຕໍ່

ໂຮກໝາກເບີດແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່
ຊຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການຕິດເຊື້ອໄວຣັສ
ແລະມັກ ເປັນໃນກຸ່ມເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ.
ການສັກຢາ ວັກຊີນ **MMR**
ຈະຊ່ວຍປ້ອງ ກັນ ພະຍາດ ນີ້.
ຄົນທີ່ເປັນໂຮກໝາກເບີດ ຕ້ອງຢູ່ຫ່າງ
ໄກຈາກຄົນອື່ນເປັນເວລາ ເກົ້າມີ້ຫຼັງຈາກ
ທີ່ອາການໃດໜຶ່ງຂຶ້ນ.

ໂຮກໝາກເບີດ

ໂຮກໝາກເບີດແມ່ນຫຍັງ?

ໂຮກໝາກເບີດແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່ຊຸມນຶ່ງຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຍ້ອນເຊື້ອໄວຣັສໝາກເບີດ. ທີ່ຜ່ານມາ, ໂຮກໝາກເບີດແມ່ນ ເປັນກັນ ແຕ່ຫຼາຍໃນກຸ່ມພວກເດັກນ້ອຍ. ເນື່ອງຈາກວ່າດຽວນີ້ໄດ້ມີການສັກຢາ ປ້ອງກັນແລ້ວ, ໂຮກໝາກເບີດໄດ້ກາຍພະຍາດ ທີ່ຄົນບໍ່ຄ່ອຍ ເປັນອີກແລ້ວໃນອອສເຕຣເລັຍ.

ໂຮກນີ້ມີອາການຫຍັງແດ່?

- ອາການທົ່ວໄປຂອງໂຮກໝາກເບີດແມ່ນ ເປັນໄຂ້, ກິນເຂົ້າບໍ່ແຊບ, ເມື່ອຍອ່ອນເພັຍແລະເຈັບຫົວ ຕາມມາດ້ວຍການໃຄ່ແລະເຈັບ ຂອງຕ່ອມນ້ຳລາຍ. ຕ່ອມນ້ຳລາຍໃຕ້ຫູ ຕ່ອມນຶ່ງຫຼື ທັງສອງຕ່ອມ (ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງແກ້ມ, ໃກ້ກັບຄາງກະໄຕ, ຢູ່ກ້ອງຫູ) ເປັນພາກສ່ວນທີ່ມັກເປັນຫຼາຍທີ່ສຸດ.
- ປະມານນຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຄົນຕິດເຊື້ອນີ້ຈະບໍ່ມີອາການຫຍັງໝົດ.
- ຕາມປົກກະຕິ ໂຮກໝາກເບີດຈະກາຍເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງເມື່ອເປັນກັບຄືນຫຼັງອາຍຸວັຍລຸ້ນແລ້ວ.
- ອາການແຊກຊ້ອນຂອງໂຮກໝາກເບີດແມ່ນບໍ່ຄ່ອຍມີ ແຕ່ກໍອາດຮວມມີອາການຕ່າງໆເຊັ່ນ ການອັກເສບຂອງສມອງ (encephalitis), ການອັກເສບຂອງເນື້ອເຍື່ອຫຸ້ມສມອງແລະໄຂສັນຫຼັງ (meningitis), ລູກອັນທະອັກເສບ (orchitis), ຮວຍໄຂອັກເສບ (oophoritis), ເຕົ້ານົມອັກເສບ (mastitis), ຫູລູກ ແລະ ຫູໜວກ. ການເປັນໝັນ (ບໍ່ສາມາດມີລູກໄດ້) ໃນຜູ້ຊາຍນັ້ນເປັນໄດ້ ແຕ່ມີເປີເຊັນນ້ອຍທີ່ສຸດ.

ໂຮກນີ້ແຜ່ຜາຍໄດ້ຢ່າງໃດ?

- ໂຮກໝາກເບີດແຜ່ຜາຍໃຫ້ກັນເມື່ອຄົນຜູ້ນຶ່ງຫາຍໃຈເອົາເຊື້ອໄວຣັສທີ່ຄົນອື່ນຊຶ່ງມີເຊື້ອນີ້ໄອຫຼືຈາມອອກມາ. ໂຮກໝາກເບີດສາມາດແຜ່ຜາຍຈາກຄົນຕໍ່ຄົນໂດຍການຕ້ອງຊູນກັນໂດຍຕິງ ຫຼື ຈາກນ້ຳລາຍທີ່ມີເຊື້ອ.
- ຄົນທີ່ໂຮກໝາກເບີດສາມາດມີເຊື້ອຢູ່ໃນຕົວເຈັດມື້ກ່ອນແລະເກົ້າມື້ຫຼັງຈາກທີ່ຕ່ອມນ້ຳລາຍເລີ້ມໃຄ່ຂຶ້ນ. ການຕິດເຊື້ອຢ່າງ ສູງສຸດແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 2 ມື້ກ່ອນແລະ 4 ມື້ຫຼັງຈາກອາການເລີ້ມປາກົດ
- ລະຍະເວລາຊ່ວງຫວ່າງເລີ້ມຈາກການໄດ້ຮັບເຊື້ອໄວຣັສແລະເລີ້ມເຈັບປ່ວຍແມ່ນຕົກຢູ່ລະຫວ່າງ 12 ຫາ 25 ມື້ ແຕ່ວ່າສ່ວນຫຼາຍຈະແມ່ນລະຫວ່າງ 16 ຫາ 18 ມື້.

ແມ່ນໃຜແດ່ທີ່ສູງງ່ຽງຕໍ່ການຕິດໂຮກນີ້?

ທຸກໆຄົນທີ່ມີການພົວພັນກັບເຊື້ອໂຮກໝາກເບີດ ກໍສາມາດເປັນໂຮກໝາກເບີດໄດ້, ນອກຈາກວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍເປັນ ໂຮກນີ້ມາກ່ອນ ຫຼືໄດ້ສັກຢາປ້ອງກັນ.

ຈະປ້ອງກັນໂຮກນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ?

- ຄົນທີ່ເປັນໂຮກໝາກເບີດຄວນຢູ່ເຮືອນເປັນເວລາເກົ້າມື້ຫຼັງຈາກອາການໃຄ່ປາກົດຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອໂຮກ ແຜ່ຜາຍ ໄປຫາຄົນອື່ນ.
- ຢາສັກວັກຊີນ MMR ປ້ອງກັນໂຮກໝາກເບີດ, ໂຮກຫັດ ແລະ ໂຮກຮູແບລລ່າໄດ້ ແລະ ຢາວັກຊີນຊນິດນີ້ກໍແມ່ນສ່ວນນຶ່ງ ຂອງລາຍການສັກຢາກັນໂຮກທົ່ວໄປ ທີ່ສັກໃຫ້ເດັກອາຍຸເມື່ອອາຍຸໄດ້ 12 ເດືອນແລະອີກຄັ້ງນຶ່ງເມື່ອອາຍຸໄດ້ 18 ສີ່ປີ.
- ຄົນທີ່ເກີດຫຼັງຈາກ ປີ 1965 ຕ້ອງໄດ້ໝັ້ນໃຈວ່າຕົນໄດ້ສັກຢາວັກຊີນ MMR ເປັນຈຳນວນສອງຄັ້ງ.

ຈະກວດຫາໂຮກນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຕາມບົກກະຕິ ທ່ານໝໍຈະກວດຫາພະຍາດນີ້ໄດ້ ໂດຍພຽງແຕ່ອີງໃສ່ອາການແລະສິ່ງທີ່ສໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເທົ່ານັ້ນ. ການກວດເລືອດ ແລະການວິຈັຍຕົວຢ່າງ ທີ່ເອົາຈາກຮູຄໍ, ປັດສະວະຫຼືນ້ຳຈາກໄຂສັນຫຼັງສາມາດຢັ້ງຢືນການກວດຫາພະຍາດໄດ້.

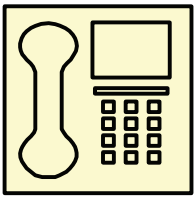
ຈະປິ່ນປົວໂຮກນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ?

ບໍ່ມີການປິ່ນປົວຈຳເພາະສຳລັບໂຮກໝາກເບີດ. ຢາແກ້ປວດທີ່ມມະດາກໍອາດຊ່ວຍບັນເທົາອາການປວດ ແລະລົດໄຂ້ໄດ້. ການເອົາຖົງອຸ່ນຫຼືຖົງເຢັນແປະໃສ່ປ່ອນໃຄ່ກໍອາດຊ່ວຍບັນເທົາໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ຜແນກສາທາຣະນະສຸກມີທ່າທີຢ່າງໃດຕໍ່ໂຮກນີ້?

- ຫ້ອງທົດລອງ, ຄຣູໃຫຍ່ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍການສູນດູແລເດັກຕ້ອງລາຍງານທຸກໆກໍລະນີຂອງໂຮກໝາກເບີດຕໍ່ຜແນກສາທາຣະນະສຸກທ້ອງຖິ່ນ. ລາຍງານດັ່ງກ່າວຈະປ້ອນຂໍ້ມູນສະຖິຕິເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈແນວໂນ້ມຂອງໂຮກ ໝາກເບີດໃນ ຊຸມຊົນ.
- ຄົນທີ່ເປັນໂຮກໝາກເບີດຄວນຢູ່ຫ່າງຈາກສູນດູແລເດັກ, ໂຮງຮຽນແລະບ່ອນເຮັດການເປັນ ເວລາເກົ້າມີ້ຫຼັງຈາກອາການໃຄ່ປາກົດຂຶ້ນ.

ຮາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ - ຜແນກສາທາຣະນະສຸກແຫ່ງຣັດ NSW

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au